

Мензатюк Зірка Захаріївна

Біографія

Зірка Мензатюк народилася 21 жовтня 1954 року в селі Мамаївцях Кіцманського району Чернівецької області, Україна. Писати почала, коли вчилася у другому класі. Це сталося так: одного разу вчителька задала написати вдома переказ "Ліс восени". Почавши з переказу, Зірка написала про лисячу нору, яку бачила в лісі, про білочку, що збирала ліщинові горіхи, а далі й про те, яким ліс стане взимку, коли його засипле сніг. Замість кількох рядочків переказ розтягнувся на цілих п'ять сторінок. І їй так сподобалося викладати на папері власну розповідь, що письменниця на цьому не зупинилася і написала ще й віршовану "Казку про кицю Мурку і дівчину Ганну", а в наступні дні — чимало віршиків. Однокласники чомусь не повірили, що дівчинка пише вірші сама, і стали говорити, що все те написав її прадід Олекса та й закопав, а вона викопала і видає за свої.

Закінчивши школу, Зірка вступила на факультет журналістики Львівського університету імені Івана Франка. Вступ, насправді, виявився нелегким, але їй допомогли численні публікації творів у газетах, здобуте перше місце на обласній олімпіаді з української мови і літератури та ще рекомендація Спілки письменників, яку вона дістала як авторка-початківець.

Закінчивши у 1977 р. університет з червоним дипломом, вона працювала кореспондентом газети "Радянська Україна". Робота була цікавою і відповідальною, проте скоро письменниця стала відчувати, що пише не про те, не так, як хоче, тому відмовилася від кар'єри, залишила газету і присвятила себе творчості для дітей.

З 1995 р. Зірка Мензатюк — член Національної Спілки письменників України; з 1997 р. веде в дитячому журналі "Соняшник" рубрики "Храми України", "Форти України", "Щоб любити", "Щоденник мандрівника"; з 2004 р. — автор рубрики про святині України в освітній радіопередачі для школярів "АБЦ" Національного радіо.

Казки письменниці почали друкувати в журналах "Барвінок", "Соняшник", "Малютко", у закордонному журналі "Веселка", який виходив у США і Словаччині.

У 1990 році видавництво "Веселка" випустило її першу книжку казок "Тисяча парасольок". Невдовзі в тому ж видавництві вийшла друга книжка "Арніка" (1993) — казка про найчарівніше зілля Карпат. У видавництві "Лелека" побачила світ книжка "Мільйон мільйонів сестричок" (1999).

У 2002 р. як спеціальний випуск журналу "Соняшник" вийшла друком книга про найвідоміші церкви та монастирі України, адресована дітям, "Наші церкви: історія, дива, легенди", де у цікавій, доступній формі письменниця оповідає про різні стилі церковної архітектури, будову іконостаса, про чудові ікони України, найвизначніших українських святих, вміщує легенди і перекази, багато з яких на той час публікувалися вперше.

Не могла письменниця не написати і казок про Київ — нашу столицю — казкове

місто, про яке складали казки ще за княжих часів. Всі ми їх знаємо: казку про киянина з Подолу Кирила Кожум'яку, про чарівницю Добраду та ін. І от у 2006 р. "Видавництво Старого Лева" надрукувало книгу під назвою "Київські казки". Цього ж року у видавництві побачили світ ще два видання письменниці — "Таємниця козацької шаблі" і "Казочки-куцохвостики", яке здобуло титул "Книжка року-2006" у номінації "Дитяче свято" і 3-тю премію київського ярмарку "Книжковий світ-2006" у номінації "Краща дитяча книга".

У 2007 р. у видавництві "Букрек" вийшла книга "Катрусині скарби", в якій письменниця знайомить юного читача з традиційним народним мистецтвом України. Цього ж року у видавництві "Грані-Т" побачила світ збірка казкових історій "Як до жабок говорити" про пригоди хлопчика-мрійника Іванка, якого називали чарівним не за те, що він умів робити чудеса всілякі, а тому, що вірив у них. Разом з ним можна навчитися говорити до жабок, равликів, ластівок та інших істот, зрозуміти, чому долиною цвіте бузків вогонь, ведмежа цибуля та заяча конюшина.

У своїх казках Зірка пише про вічні цінності українського народу. У 2008 р. у видавництві "Школа" побачила світ її книжка "Макове князювання", в яку включено казки про наші свята, адже саме в них приховано багато казкового, чарівного! От хоча б перетворення звичайного яєчка в красуню-писанку, що несе на собі чарівні знаки. Про неї письменниця розповіла в казці "Писанка". Або звичай справляти на Великдень обновки, про який нам нагадує вірш Тараса Шевченка "На Великдень, на соломі". Чому їх справляли? Що вони значили? Про це — казка "Молоданчик". А хіба не варті казок свято Івана Купала, коли зілля набирається найбільшої сили, або повна краси й поезії Зелена неділя, в якій можна віднайти загублену гармонію життя, і Різдво, і Спаса та Маковія, і чимало інших свят. Вони прикрашали її дитинство, без них життя втратило б свої найяскравіші барви, тому бережімо їх!

Зірка Мензатюк — лауреат міжнародного літературного конкурсу у США, літературної премії імені Лесі Українки, Наталі Забіли.